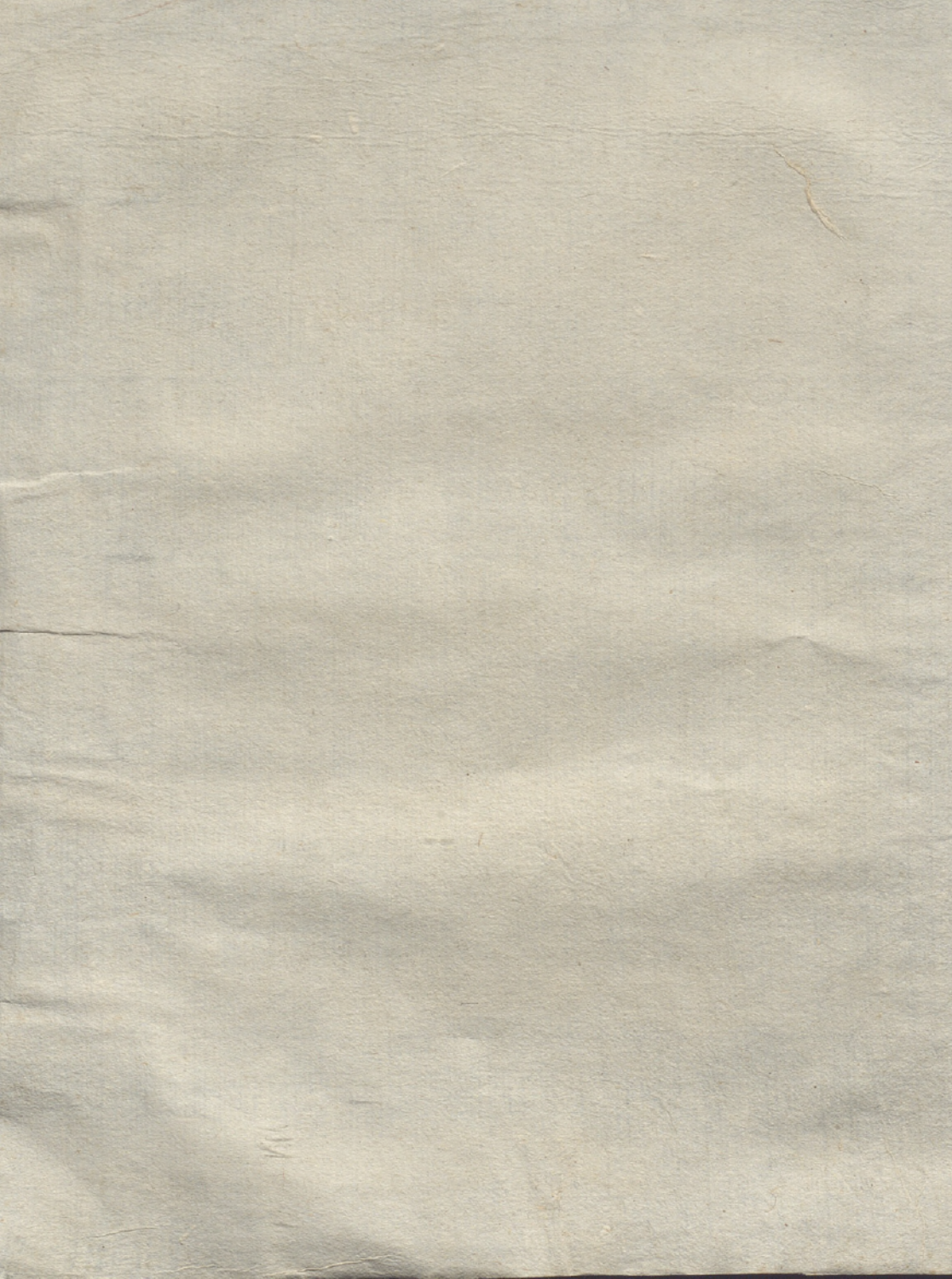

CBI 000809219

FR XVIII/134

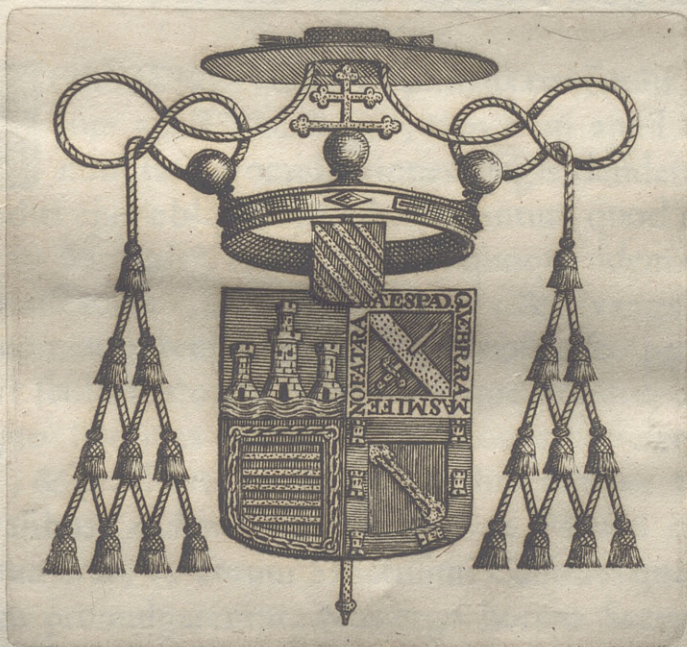
CONSTITUTIONES
SACRI PROVINCIALIS
CONCILII TARRACONENSIS,

AB ILLVSTRISSIMO, ET REVERENDISSIMO

D. D. EMMANVELE

DE SAMANIEGO, ET JACA,
ARCHIEPISCOPO TARRACONENSI,
Hispaniarum Primate,

CELEBRATI ANNO 1727.

SVPERIORVM PERMISSV.

Barcinone: Ex Officina JOANNIS PIFERRER, in Platea Angeli,
Anno 1728,

CONSTITUTIONES
SACRI PROVINCIALIS

CONCILII TARRACONENSIS

AB ILUSTRISSIMO, ET REVERENDISSIMO

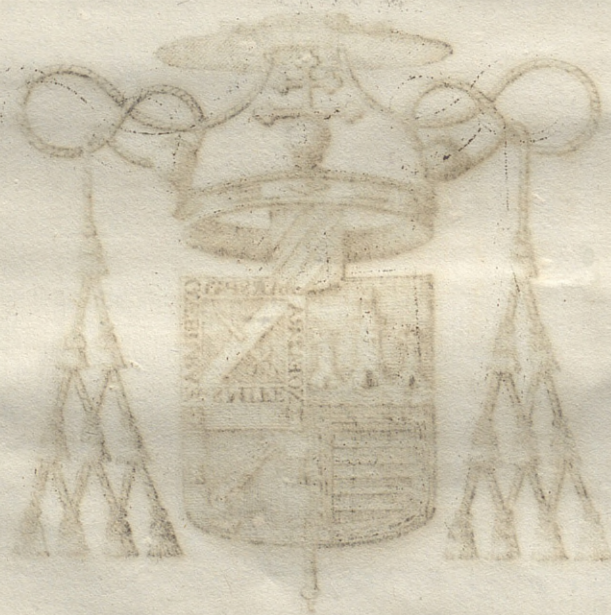
D. D. EMMANUELE

DE SAMANIEGO, ET IACA

ARCHIEPISCOPO TARRACONENSIS

Hispaniarum Primati

CELEBRATI ANNO 1777

IN TARRACONENSI SYNODO
DIE 15 JUNII 1777
ACTUM

DON EMMANVEL
DE SAMANIEGO, ET JACA,
ARCHIEPISCOPUS TARRAC.
HISPANIARUM PRIMAS.

AD FUTURAM REI MEMORIAM.

OMMVNIS adèd, & constans consensus est, tum apud Theologos, tum item apud Canonistas, promulgationem legis desiderari, ut subditi ejus obligatione obstringantur, quod non solum in humanis, sed in Divinis quoque idem observari asseveret: Lex enim Divina, & Evangelica non momento temporis obligare cæpit, sed paulatim, ut scilicet promulgabatur, neque omnino ejus præcepto homines adstricti sunt, donec sufficienter edicta, & prædicata fuit. In Conciliis quoque tam Generalibus, quàm Provincialibus ea Patrum cura præcipua erat, ut eorum Sanctissimi Canones quamprimùm promulgarentur. Nos ergo horum Sacratissimis vestigiis humiliter inhærentes, imò ea reveren-

ter deosculantes, præsentēs Constitutionēs Sacri Cōn-
cilii Provincialis hac nostra Civitate Tarraconæ ce-
lebrati, anno millesimo septingentesimo vigesimo
septimo, prælo mandare, & promulgare præcipi-
mus.

DON EMMANUEL

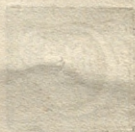
DE SAMANIEGO ET JACA

ARCHIEPISCOPUS TARRAC.

HISPANIARUM PRIMAS

AD FUTURAM REI MEMORIAM.

OMNIBUS ad huc & contra confectis est
tam ad theologos, tam non ad
reales promulgationem legis debent
ut reddat eis obligatione obstringant, quod non
solum in humanis, sed in Divinis quod idem ob-
servari debent: Lex enim Divina, & Evangelica
non momento temporis obligat, sed per
tam, ut scilicet promulgata, necesse omnino eis
precepta debent adhiberi, tunc, donec satisfactorie
adhuc, & existeret tunc in Concilio quod tunc
Gaceticis, quam Provincialibus ea Parva cum
incipit esse, ut contra sanctissimi Canonis quam
promulgationem. Nos ergo hanc Sacramen-
tam, ut hinc humiliter inhiat, tunc et reveren-

ALLOCVTIO HABITA AB ILLUSTRISSIMO,
& Reverendissimo D.D. Emmanuele de Samaniego,
& Jaca, in prima Concilii
Sessione.

SECVNDÒ jam adsumus RR.^{mi}. PP. hoc ipso loco, vbi semel anno superiori, Spiritu Sancto duce, congressi, in eam curam incubuimus, vt Pastoralibus nostris studiis succurreremus animarum saluti, & opitularemur pietatis operibus jam penè deflorescentibus. Quo in genere, etsi à vobis RR. PP. vel plurimum elaboratum esse videatur, tamen si animadvertimus Provinciæ hujus statum, quem vos etiam optimè nostis, is est, vt multa adhuc desiderentur ad operis inchoati consummationem, & perfectionem. Præsertim cum ea, quæ præcedentibus Conciliis sancita sunt, ita se habeant, vt vel nostra, vel aliorum culpa, illa executi simus, non planè omnia. Scitis RR. PP. quæ à nobis insimul præscripta sunt de vita, & honestate Clericorum, de modestia tam viris, quàm mulieribus christianis ordinata, de sacra, rectaque observatione festorum, de silentio, veneratione eaque summa, qua par est, Deum in Templis colere, & deprecari. Illa certè omnia vt acta sunt

à nobis fortassè diligenter, sic pariter nostrum fuit, & est, & erit semper eadem exequi vel diligentissime: parum quippe prodest optimo consilio decernere, nisi quod decretum est, sedulò præstetur; nam, vt scientia debet esse cum virtute copulata, sic decretorum Constitutio cum executione in primis conjuncta, alioqui parvam affert vtilitatem, vel certè nullam. Itaque cum operis nostri suscepti ratio conficiatur, & quasi consletur duabus hisce partibus legum scilicet optimarum sanctione, & executione, in hac nos fideles esse oportet, in illa prudentes; si prudentiam in sanciendo præstitimus, fidem in exequendo præstemus, necesse est, vt & prudentes coram Domino, & fideles serui inueniamur.

Ecce SS. PP. in Conventu hoc Episcopali, cæterorumque Provinciarum constituentium propositum est nobis studium curationis, & nostræ, & nostri gregis. Quasi in specula positi sumus, ex qua singulis Provinciæ nostræ partibus circumspectis, Ezechielis voce divina admonemur, vt quod periit, requiramus, quod abiectum est, reducamus, quod fractum est, alligemus, quod infirmum est, consolidemus, quod pingue, & forte, custodiamus. Hoc ipsum intonat nobis Concilium Tridentinum pro moderandis moribus, corrigendis excessibus Concilia Provincialia iubens renovari. Ea nobis pro corrigendis excessibus ratio ineunda est, vt pro vi, & modo morborum, ægrorumque natura medicinam accommodemus,

nunc

nunc levibus admonitionibus, & obiurgationis remediis errata castigantes, nunc acriori curatione pro delicti gravitate vrentes, denique exulceratis membris ferrum, & ignem applicantes, quemadmodum mali ratio, & contagionis periculum postulabit, in omnibus tamen memores semper Patres nos esse, non Dominos, medicos agere benignos, non chirurgos laniantes; in spiritu ergo lenitatis, vt monet Apostolus, populi nobis concrediti instruendi sunt.

At si speculatores sumus RR. PP. vt verè sumus, magnoperè nobis timendum est, inquit Magnus ille vir exemplar Prælatorum Sanctus Carolus Borromeus, magnopere timendum, ne à Domino arguamur, & præstringamur. Si speculatores eratis, cur cæci? Si Pastores, cur gregem commissum errare permisistis? Si sal terræ, quonam modo evanuistis? Si lux eratis, cur sedentibus in tenebris, & umbra mortis non illuxistis? Si Apostoli, cur Apostolica virtute colla superbiorum non humiliastis? Si os Domini, cur muti? Si vos huic oneri impares esse sentiebatis, cur non abjecistis? Si pares, cur ita desides, & negligentes? Has horribiles irati iudicis voces nobiscum PP. animo, menteque reputemus, vt iis, atque adeò aliis excitati in hac sacrosancta tam gravium rerum tractatione, non remisè, non leniter, non timidè, sed sincerè, sancta, constantique sollicitudine, quod in nostro officio, nostroque munere positum est, agamus, & Spiritu Sancto duce perficiamus. Aderit pro-

fectò, aderit cœlestis ille Pater luminum, à quo omne bonum, & omne donum perfectum, laboresque nostros affatim remuneraturus, qui opem, auxiliumque in tempore opportuno haudquaquam negabit, neque misericordiam suam in finem abscindet. Tu ergo Domine Deus omnipotens, qui iussisti seniores septuaginta de populo à Moysè convocari ad ostium tabernaculi fœderis, illisque eodem loco commorantibus adesse, atque vnum, eundemque spiritum largiri dignatus fuisti, quique Apostolis tuis in vno loco congregatis, Spiritum Sanctum tuum misisti, eorum mentes illuminasti, corda vsque ad eò accendisti, vt incredibili ardore inflammati vniversum orbem secundis prædicationibus peragratum, Christianum reddiderint; nobis quoque, qui quantò infirmiores sumus, tantò plus his auxiliis indigemus, adesto, quæsumus, mentes nostras Divini tui luminis splendore illustra, bonitate fove, sapientia rege, moderare, vt vna mente, vno consilio, vno Divinæ charitatis ardore conglutinati, ita munera nostra, officiaque exequamur, vt tandem sempiterna illa gloria, in te vno Deo, trinoque feliciter perfruamur. Amen.

CONSTI-

CONSTITUTIONES
SACRI PROVINCIALIS
CONCILII TARRACONENSIS,

CELEBRATI ANNO 1727.

CONST. I.

RÆDECESSORES nostri tollendis, ac eliminandis, qui irreperant, abusibus sedulò intenti, Institutiones, & Permutationes Beneficiorum personalium (quæ ab immemorabili in hac nostra Tarraconensi Provincia erigi, & institui solent) optimis, ac saluberrimis legibus munierunt. Quia tamen cupidorum hominum versutia eas perperam interpretatur, aut ignorare prætendit, Sacro approbante Concilio, antiquis aliquas superaddere, & omnes simul, ut vnico conspiciantur obtutu, cogere, perque Capita digerere constituimus, quò faciliùs observentur, & via omnis in posterum fraudibus præcludatur.

I. Pecuniæ in Tabula, Banco, Deposito, vel Thecassio licet tuto, & securo reconditæ, non valent pro dote, vel augmento dotis Personatus validè, & licitè deservire: sed præcisè in Censualibus, vel aliis redditibus perpetuis, aut

2
prædiis fructiferis ; non super bonis dotantis , nec ejus , qui Patronus efficitur , sed super aliis rectè collocatæ esse debeant , & investitæ , sub pœna nullitatis Institutionis.

II. Beneficiorum personalium permutationem Ordinarii permittere non valeant , nisi elapsis , sine dispensatione aliqua , quadraginta quinque diebus , ab Institutionis die antea numerandis , sub pœna nullitatis Permutationis.

III. In ipsa erectione Personatus declarandæ sunt species Piorum Operum , in quæ illorum redditus , in casu extinctionis , convertendi , & distribuendi erunt. Quæ declaratio , non sub clausula generali omnia Opera Pia completente , sed sub speciali determinata , & non ultra sex species conjunctim , vel disjunctim designante fieri poterit. Redditus autem Personatum , quorum Institutiones , seu Permutationes contra formam his tribus Capitibus præscriptam exequatæ fuerint , Ordinarii in Pia Opera sibi benevifa , pro suo arbitrio , & conscientia , irremissibiliter convertant.

IV. Nullus Personatus sine auctoritate , & decreto Ordinarii erigatur , permutetur , aut extinguatur : illorumque extinctiones ad hujusmodi effectum locorum Ordinariis notæ fiant infra sexaginta dies (terminum triginta dierum in Constitutione secunda annò millesimo sexcentesimo nonagesimo nono à bonæ memoriæ Don Josepho Linàs edita præfixum , benignè ampliantes) ; aliàs Ordinarii , redditus extinctorum Personatum , in Opera Pia , ex designatis in limine Foundationis , sibi benevifa similiter convertant : Hæredes autem , & Manumissores Obtentorum Personatum , qui istorum extinctionis notitiam habuerint ; nec non Notarii , in quorum posse Personatum extinctio sive inter vivos , sive in vltima voluntate confecta fuerit , infra terminum prædictum , Ordinario notam facere , sub Excommunicationis majoris latæ sententiæ pœna obnoxii sint.

V. Ordinarii Institutiones , vel Extinctiones Personatum

uum pro Pia Causa maritandi, vel in Matrimonio carnali collocandi Puellas, seu ad Studentes in litteris erudiendos erectas, non admittant, nisi exprimatur, tam Puellas, quàm Studentes verè Pauperes, juxta suum statum, esse debere. Eveniente autem Piorum reddituum distributionis casu, erit Ordinariorum pro tempore indagare, & prudenter judicare, an Puellæ, vel Studentes, pios redditus postulantes verè Pauperes juxta suum statum sint, & dici valeant.

VI. Capitale dotis Beneficiorum Personalium nullo titulo, nulloque prætextu, etiam applicationis in pios vsus faciendæ extingatur sub pœna Excommunicationis majoris latæ sententiæ, & si Obtentor Personatus, doli, vel fraudis in extinctione memorati capitalis particeps fuerit inventus, ultra dictam pœnam, teneatur dotem de bonis propriis, appellatione omni rejecta, iterum statuere, privatæque ipso facto remaneat tali Personali Beneficio, de quo, vel de ejus redditibus, loci Ordinarius in Causas Pias sibi benevisas, juxta tenorem Institutionis, disponat. Notarii autem sub eadem Excommunicationis pœna non liceat Instrumenta, in quibus talia capitalia extingui cognoverint, nec obligationes indemnitis, sub quocumque prætextu conficere, immo talia Instrumenta, & obligationes, de quibus fraudem, vel collusionem aliquam suspicati fuerint, Ordinario denunciare teneantur.

VII. Ut autem hæc stringant fortius, inviolabiliterque observentur, in ipso limine foundationis Personatus exprimet Fundator: *Et (insequendo consuetudinem hujus Provincia, Constitutionesque Conciliorum Tarraconensium) volo Capitale perpetuum integrè permanere, nulloque prætextu unquam extingui, solummodoque annuos redditus in Pia Opera supra expressa converti, nullatenus autem dotem, vel partem dotis; cum firma, & determinata voluntas mea sit, quod ista nunquam insumatur.* Insuper in eadem fundatione declarabitur: *Quod in casu luitionis alicujus Censualis, Deposita in*

Tabula, Thecassio Capituli, vel alicujus Communitatis, aut alio loco publico omninò fieri debeat sub pœna nullitatis luitationis, à quo levare non possit, nec smertiari sine Ordinariò Decreto, sub eadem pœna; nec in favorem possessoris, vel Patroni Beneficii personalis. Denique in eodem foundationis limine transcribetur dispositio supra §. IV. appositæ de notitia Ordinario danda infra sexaginta dies eveniente Personatus extinctione.

VIII. Ad hæc, etsi Beneficia personalia ita nuncupata sint, quod non vt in perpetuum Beneficia remaneant, sed ad vitam aliquarum Personarum Ecclesiasticarum dumtaxat instituantur, & postea eorum redditus in alios Pios vsus applicentur: nolumus tamen, quod hæc applicatio fieri permittatur vltra tres Personatariorum vitas: ita vt si tertius Personatus Obtentor de illius redditibus non disposuerit in aliquam Piam Causam ex his, quæ in fundatione designatæ fuerunt, dispositio ad Ordinarium devolvatur. Quamobrem inhibeantur in posterum Fundatores hanc facultatem Ordinariis secundum jus, & consuetudinem competentem imminuere; adeòque eis non permittatur in fundationis limine illa clausula, aliquoties præposterè appositæ, qua determinabatur species Piæ Causæ pro casu, quo vltimus personalis Beneficii Obtentor obierit tali non facta determinatione, seu dispositione: Cum ea derogaret Ordinario libertatem disponendi de redditibus Personatus, concessam secundo, & tertio Obtentoribus.

IX. Et vt omnis deformitas vitetur in Institutionibus Personatum statuimus, quod vna præscribatur generalis formula amplectens omnes supra memoratas clausulas, & conditiones, qua vniformiter ventur in posterum omnes Curie Ecclesiasticæ hujus nostræ Tarraconensis Provinciæ.

X. Tractatus omnes, seu conventiones de Personatu fundando sub tali dote, illoque permutando cum alio Beneficio, nullatenus fiant, nisi dependenter à voluntate

Ordinarii; cui, ante Personatus foundationem, omnia pacta, illorumque circumstantias Partes referent, & exponent, licentiam petentes: quam Ordinarius (si dolum omnem, ac fraudem cessare viderit) poterit impertiri; exprimens postmodum in Decreto, quod in Personatus institutione interponere debet, *se jam ante foundationem ex justis causis suum animum moventibus licentiam dedisse.*

XI. Insuper in omnibus Ecclesiasticis Curiis, specialis aliquis destinabitur liber, in quo Decreta omnia Institutionum, Permutationum, ac Extinctionum omnium Personatum originaliter descripta maneant, cum expressione Piorum Operum, reddituum, & Censualium, quibus dotati primitus fuere: Ne ob istorum ignorantiam (ut sæpe sæpius contigisse vehementer dolemus) plura Pia Opera miserè pereant, & evanescant.

XII. Denique, ut omnium, quæ in hac nostra perpetuò valitura Constitutione statuta, præcepta, & prohibita sunt, ignorantiam nemo prætere præsumat, volumus, quod illa in vulgari lingua traducatur, ac in utroque idiomate, Latino, & vulgari typis mandata, retineatur patens, & obvia, tabellæ lignæ affixa, in omnibus Curiis Ecclesiasticis, Archiviis Capitulorum, & Communitatum Presbyterorum, in Sacristiisque suarum Ecclesiarum. Oportebit etiam ad vberiore notitiam, quod in materna lingua traducta ab omnibus Parochis, semel in anno, in die ab Ordinariis præfigendo, inter Missarum solemnia coram Populo congregato legatur, & evulgetur.

*PAROCHI INSISTANT DOCTRINÆ CHRISTIANÆ
institutioni, tum Populi, tum puellarum,
& puerorum.*

CVM omnes Christifideles teneantur, pro suo captu, sci-
re, quæ ad Religionis Christianæ substantiam perti-
nent, myſteria ſcilicet fidei, quæ continentur in Symbolo,
præcepta Decalogi ab omnibus ſervanda, Sacramenta quo-
que, ſaltem ea, quæ neceſſariò ab vnoquoque ſuſcipienda
ſunt; tum demum quæ à Deo petere, & ſpectare debemus;
ſedulò, ac diligenti ſtudio in his erudiendi ſunt à Paſtori-
bus: Ideo antiquorum Canonum, ac Sac. Concilii Triden-
tini ſtatutis inhærentes, S. A. C. decernimus, vt omnes Pa-
rochi, tam Sæculares, quàm Regulares per ſe, aut ſi legiti-
timo detineantur impedimento, per Viros idoneos, ab Or-
dinario approbatos, omnibus diebus Dominicis, ac aliis Fe-
ſtis, intra Miſſarum ſolemnia, Populum, & ſtata hora poſt
meridiem, pueros, & puellas diſertè, ac verbis captui au-
dientium accomodatis, modò vnum, modò alterum ex
præcipuis Doctrinæ Christianæ Capitibus docere teneantur,
per tempus vnus horæ quadrantis intra Miſſam, & dimi-
diæ horæ poſt meridiem. Parentes quoque eorum admo-
neant, vt filios, ac famulos domi, bonis moribus, ac exem-
plo inſtituentes, ea, quæ ad Doctrinam Christianam ſpe-
ctant, frèquenter doceant; crebrò repetentes, quæ à Pa-
rochis audierunt. Quodque prædictos mittant ad Eccleſiam,
quam primum ſtatuta hora, ſono Campanæ convocabuntur;
in Parochiis autem ruralibus, vbi difficilè eſt congregare
pueros poſt meridiem, Parochi, aliis mediis opportunis
vtantur, quæ certè zelus animarum ſibi creditarum ſugge-
ret, vt pueri, & rudes inſtructi remaneant. Notum ipsis eſſe
volentes, quod ſi negligenter ſe geſſerint in ſuo munere
adim-

adimplendo, contra ipsos procedetur, & suis sumptibus ad docendum Populum Substituti mittentur.

Vt facilius perniciosæ ignorantia Doctrinæ Christianæ occurratur, cunctis Parochis, ceterisque Confessoribus, tam Sæcularibus, quàm Regularibus, in virtute sanctæ Obedientiæ præcipimus, eorum conscientias operantes, vt in sacramentali confessione, de Doctrina Christiana sedulò penitentes examinent (exceptis his, de quorum instructione, ac scientia sunt moraliter certi) & si quos in re tantopore ad salutem necessaria culpabiliter ignaros repererint, eorum socordiam patienter arguant, & absolutionis beneficium, quousque fuerint sufficienter instructi, non impendant; præsertimque, & diligentius præfata exequantur tempore Quadragesimæ.

Concionatores omnes, in visceribus Jesu-Christi hortamur, vt divinam vltionem denuntient Patribus familias, qui parva, aut ferè nulla diligentia adhibita, omnem rationem non ineunt, vt sui liberi, ac famuli Christianam Doctrinam addiscant; & quod in omnibus concionibus, relictis inutilibus quæstionibus sacrosanctum Evangelium ad Populi instructionem, & ædificationem exponant; memores se in tremendo Dei iudicio, sui muneris rationem strictam esse reddituros.

Cum in Civitatibus, & Oppidis populosis fortè plusquam in aliis deploranda Christianæ Doctrinæ ignorantia inveniatur, curæ sit omnibus Episcopis, huic tam gravi damno occurrere, institutis Congregationibus, aut Confraternitatibus Doctrinæ Christianæ, vel aliter, prout juxta temporum, & locorum qualitatem ipsis videbitur expedire. Ac sedulò invigilent, vt executioni mandetur Constitutio 4. quæ incipit. *Ad nostrum pervenit auditum* tit. de Summa Trinitate, in qua præcipitur, ne patiantur Evangelium explicari alia lingua, quam materna. Quod in omnibus hujus Provinciæ Ecclesiis Parochialibus, tempore Adventus

præcipuè, & à Dominica Septuagesimæ ad totam Quadragesimam, volumus, ac decernimus inconcussè servari. Prædicatoribus autem id detrectantibus, aut munus prædicandi exercentibus aliter, quam vernacula lingua, sine expressa Ordinarii loci licentia (quæ in vno, vel in alio dumtaxat casu indulgeatur) officium prædicationis interdiciant Episcopi.

CONST. III.

*CLERICIS IN SACRIS CONSTITVTIS INDECORA
ministeria prohibentur, honestasquæ vestitus
prescribitur.*

Maximoperè oportet, eos, qui Sanctuario deserviunt, se in omnibus tamquam Dei Ministros exhibere, vitæque, ac mores suos ita omninò componere juxta mandatum Concilii Tridentini, vt habitu, gestu, incessu, & sermone, nil, nisi grave, modestum, ac religione plenum præferant, levia etiam delicta, quæ in ipsis maxima essent, effugiant, vt eorum vita, & exemplo Populus ad pietatem, & ad Dei cultum assiduè instruat. Quamobrem plura, à Summis Pontificibus, & Sacris Conciliis de Clericorum vita, & honestate, salubriter edita fuerunt decreta. Quibus inhærendo, Constitutione Provinciali X. quæ incipit: *Nemo militans Deo*, de vita, & honestate Clericorum, sub excommunicationis pœna Clericis in Sacris Ordinibus constitutis prohibetur Ministros, & famulos esse Laicarum personarum, eorumvè mensæ ministrare; Nec non feminas cujuscumque status eisdem Clericis inuti, eorumque manibus, vel brachiis adherere, aut eadem mula, equo, vel jumento vehi. Et Constitutione XI. incipiente: *Et si sublimis*, ejusdem tit. sub eadem pœna præcipitur, nè Mulieres aliquas præter Aviam, Matrem, Sororem, Amitam, vel

Materteram in Sacris Ordinibus constitutus, pedester, vel equester publicè deducere, vel reducere audeat. Nec non Constitutione XI. quæ incipit: *Cum scriptum sit*, de Immunitate Ecclesiar. præcipitur, Clericos in Sacris Ordinibus constitutos, aut Beneficiatos, aut Regulares quoscumque, qui deprehensi fuerint personati, carceri triduo includi, ibidemque in pane, & aqua jejunare, aut alia simili, vel majori pœna, juxta delicti, aut Personarum qualitatem coerceri. Similiter Concil. Gerundense Constit. V. cujus initium *exteriori* jubet, ut Clerici Beneficia obtinentes, tam in Populis, quàm ad iter faciendum, vestes licet contractions induant nigri, non autem alterius coloris; Et quod in Sacris Ordinati in Civitatibus, Villis, & aliis similibus hujus Provinciæ populis, veste talari (vulgo sotana) longa vsque ad pedes vtantur. Quia tamen horum plura temeraria transgressorum audacia contempsit S. Ap. C. dictas Constitutiones Provinciales instaurantes, statuimus, & ordinamus, quod omnes Prælati super prædictis sedulo invigilent, quodque adversus contrafactores, juxta dictarum Constitutionum tenorem procedant, etiam aliis pœnis, & multis decem, vel viginti librarum in eos animadvertentes.

CONST. IV.

ANTE DENUNCIATIONES, MATRIMONIUM
contracturi, de Doctrina Christiana
examinentur.

VT in fidei rudimentis Parentes valeant, pro vt debent, filios erudire, in his expedit Matrimonium contracturos esse apprime instructos. Ideò præsentì Constitutione S. A. C. Sancimus, vt eos Parochi de Doctrina Christiana, ante denunciations, diligenter examinent, in eaque ignaros seriò moneant, vt ante tertiam denunciationem in

ipsa instrui satagant. Quod si salubri hac monitione, vecordes in ignorantia sua adhuc permanserint, Parochi super hoc Ordinarios consulant, vt de opportuno remedio quam citò provideant. In attestatione verò, quam de peractis denunciationibus exhibent, teneantur de contrahentium instructione pariter fidem facere. In his itidem qui proclamationibus dispensatis Matrimonium contrahunt, idipsum statuimus ante ejus celebrationem.

CONST. V.

CONSULTVR PERPETVITATI ECCLESIASTICORVM reddituum.

Licet Prædecessorum nostrorum cura, & vigilantia, varia providerit opportuna remedia pro conservatione, & perpetuitate Ecclesiasticorum reddituum, vt in Constitutione X. bonæ memorię Illustrissimi Domini Don Ferdinandi Loaçes, quę incipit: *Quod frequenter*, sub tit. 9. de rebus Ecclesię alienandis, vel non, & in Constitutione IX. ejusdem sanę memorię Illustrimi Domini Don Josephi Sanchiz, quę incipit: *Totius status Ecclesiastici*, anno 1685. edita, continetur. Cum tamen experiatur frequenter, per inobservantiam eorum, quę in dictis Conciliariis dispositionibus providè stabilita fuere, propter malitiam, vel incuriam Ecclesiasticarum Personarum, plures redditus Ecclesiasticos miserrimè perire, & deperdi: Huic gravissimo malo, pro officii nostri muneris adimplemento, occurrere volentes, Sacro approbante Concilio, strictè præcipimus, & mandamus, quod in casu luitionis Censualium quorumcumque Beneficiorum perpetuorum, vel Personarium, Curatorum, Oneris Missarum, Aniversariorum, Piorum operum, Monasteriorum Monialium Jurisdictioni Ordinariorum subjectarum, & quarumlibet Ecclesiasticarum

Administrationum, eorum prætia, seu capitalia debeant præcisè deponi in aliquo loco publico pro similibus Depositis faciendis destinato, sive in Archiviis, vel Thecassis Ecclesiarum Cathedralium, Collegiatarum, & Communitatum Presbyterorum, vel aliàs in aliis locis tutis, ab Ordinariis per edictum publicum, vt omnibus innotescat, secundum districta suarum Diocesium, pro commoditate Ecclesiarum, & Ecclesiasticorum designandis: Quod exequi irremissibiliter debeat, licet in Instrumento creationis Censualium prædictorum ita cautum non fuerit, sub pœna nullitatis luitionis, vltra incarcerationis pœnam per tres menses pro Clericis, & quibuscumque Beneficiatis cuiuscumque qualitatis, & conditionis fuerint, inflictam in præfata Constitutione Illustris. Domini Don Josephi Sanchiz, qui prædictas luitiones, non factò, modo prædicto, Deposito firmate ausi fuerint. Et deinceps in omnibus Instrumentis consimilium creationis Censualium, debeat dicta obligatio faciendi præfatum Depositem apponi, sub pœnis arbitrio Ordinarii injungendis, & in subsidium Excommunicationis majoris contra dictas Personas Ecclesiasticas, Notarios, ac alios contravenientes. Quæ quidem deposita in Libro Depositorum Archivi, Thecassit, vel alterius loci publici ad id designati conscribi debeant, sub pœnis Ordinarii arbitrio imponendis. Insuper decernentes, quod sub eadem pœna prætia, seu capitalia Censualium inde levare, nec amoveri possint, nisi ad emendos alios redditus Censuales, & prævio Ordinarii, seu superioris Ecclesiastici Decreto, quod in calce scripturæ creationis Censualis, interponi debet, adhibito per dictum Ordinarium, vel Superiorem Ecclesiasticum prævio diligenti, ac præmaturo examine, super securitate præfati smertii, quo sufficiat noticia, quam de eo habuerint per suam interessentiam in tractatibus, & deliberationibus habitis in suis respectivè Capitulis, aut Collegiis. Cujus quidem Decreti interpositio conscribi debet

bebit tam in Libro Depositorum prædictorum Capitulorum, & Communitatum Ecclesiasticarum, quàm in peculiari Libro in omnibus Curiis Ecclesiasticis conficiendo, in quo Notarii illarum prædicta Decreta annotare debebunt, cum brevi expressione creationis talis Censualis, declarando quantitatem, diem, & Notarium, in cujus posse est confecta scriptura ejusdem creationis: Et quod Notarii, prædictas scripturas creationum Censualium claudere neutiquam possint, nec minus Administratores, seu aliæ quævis Personæ, ad quarum curam pertinet custodia prædictorum depositorum, permittere, quod leventur, & extrahantur præfata capitalia, quin prius sit appositum Decretum prædictum, sub penis arbitrio Ordinarii injungendis. Prælati autem, aut Superiores Regulares depositorum loca designabunt pro casibus similium luitionum Censualium tam Beneficiorum, & Officiorum Regularium, quàm Sæcularium, ac Monasteriorum, ac Ecclesiarum prædictis Regularibus subiectorum, decretum, sive auctoritatem suam eorum omnium smertiis interponendo. Si verò per Constitutiones Synodales singularum Diœcesum hujus nostræ Provinciæ, vel aliàs per Fundatores, aut Patronos Beneficiorum, sive Piorum operum, de strictiori aliqua providentia, tam in depositis, quàm pro majori tuitione in smertiis faciendis, cautum fuerit; per hanc nostram Constitutionem nihil imminui, vel detrahi velle declaramus.

CONST. VI.

OBEDIENTIA ERGA APOSTOLICAS BVLLAS

Vnigenitus, & Apostolici Ministerii

renovatur.

TArraconense Concilium, insistendo debite reverentiæ, qua Romano Pontifici, vt legitimo totius Ecclesiæ Capiti

pii ante acta hucusque in hac Provincia Concilia paruisse gloriantur, Apostolicę Constitutioni felicis recordationis Clementis Papę XI. incipientis: *Vnigenitus*, Divino afflante Spiritu adversus tot errores compactę: necnon Bullę Innocentii Papę XIII. incipientis: *Apostolici Ministerii*, semel, iterumque confirmatę à Sanctissimo Domino nostro Domino Benedicto XIII. Divina nunc Providentia Ecclesiam Christi regente, obedientiam, jam dudum à singulis Provincię Diocęsibus exhibitã, nunc denuo communi omnium consensu renovat, atque confirmat, eamdemque singulis, in præfatis Bullis alta mente constitutis legibus, observantiam integram, inviolatamque præstandam in posterum esse decernit.

CONST. VII.

PROCESSIONIBVS, NOVENARIIS, COMPLETORIO, Extractionibus ad Nuptias virginum, aliisque vesper-tinis Solemnitatibus præfinitur tempus.

AD aures nostras, non sine ingenti animi dolore, per- venit, in hujuscę Provincię locis quamplurimis id jam vsu, vel abusu potiùs invaluisse, vt nonnullę sacrę functiones ad pietatem, & Dei, sanctorumque honorem institutę in eorundem contemptum, vergant, quia vel nocte peragi incipiunt, vel saltem vespere jam cadente captę vsque ad cęcas noctis tenebras protrahuntur, ita fieri so- lere accepimus, cum ductis de more sortibus, quarumdam virginum extrahuntur nomina, vt cui fundata fors obve- nit, aditus ad Nuptias patefiat: Ita etiam cum novem dia- rię quędam devotiones celebrantur, aut canitur solemne Completorium, aut Processiones circumducuntur, aut his similia exercentur: Quare cum sciamus tenebrarum Prin-
ci-

cipem odiffe lucem, & noctis umbras sceleratorum esse receptaculum, ut sancta sanctè, diurnoque tempore, sicut uniuersa affolet Ecclesia, tractentur, & ut dæmoni præscindatur omnis insidiarum occasio, prædictas nocturnas functiones eliminare penitus cupientes, districtè præcipimus omnibus Ecclesiasticis Personis, tam Sæcularibus, quàm Regularibus, ad quas attinet, hisce solemnitatibus tempus, & modum præfigere; omnem operam adhibeant, ut maturè incipiant celebrari, neque ultra dubiam solis occidentis lucem, aut ad summum ultra Campanæ signum ad salutationem Angelicam recitandam quomodolibet protendantur; sed statim, ut noctescit, Ecclesiarum claudantur fores, ne apertæ tenebrarum Principi latius pateant ad insidias fidelibus machinandas. Exactam autem hujus nostræ Constitutionis observantiam Pastorum humeris injungimus; ex quibus si nihil proficit benignitas, severitatem aduersus transgressores in re tanti momenti jure postulamus; Ordinariorum providentiæ relinquentes, istius legis rigorem (evitatis tamen, Parochorum vigilantia, & Consilio, periculis abusuum, qui ex his nocturnis conventibus oriri solent) aliquando temperare, si ista in Domino judicent expedire.

CONST. VIII.

PAROCHORVM OBLIGATIO CIRCA INUISENDOS *agrotos.*

CVM humani generis hostis (ut ex Tridentino ubi de Extrema-Vnctione agitur, compertum habemus) in homines suos versutiæ nervos nunquam magis intendat, quàm cum mortalibus imminere vitæ exitum perspicit, & certissimum sit ex ejusdem sess. 6. cap. 1. de reformatione non admitti Pastorum excusationem si lupus oves comedit, & Pastor nescivit: Nos inhærentes tum prædictæ Sacro-
fan-

sanctæ Synodo, tum Sacræ Congregationis Decreto, incipienti: *Calsonensis Episcopus*, edito anno Domini 1692. declaranti, Episcopos vti debere juris remediis, vt Parochos ad visitandos ægrotos ipsorum curæ commissos cogant, atque compellant; etiam atque etiam admonemus Parochos, & omnes Animarum curam habentes, vt injunctum munus in hac re sedulo perpendant, & aperte videbunt, satis non esse infirmorum domos adire solum, cum Sanctis Ecclesiæ Sacramentis roborandi sunt; sed ex quo morbus ingravescat, fore iterum, iterumque, immo & quotidie, si fieri possit, invisendos, & piis, oportunisque contritionis actibus, & æternarum rerum colloquiis muniendos, vt oves infirmæ corpore, Pastore animum roborante, diabolicas fraudes eludant, & solutæ (si Deo placeat) à corporis vinculis, ad electorum gregem perducantur. Qua in re quotquot Parochi, & Animarum curam gerentes deliquerint, quod Deus avertat, sciant tamquam profugos mercenarios se poenas juris apud Episcopum proprium incursumos.

CONST. IX.

RENOVATIO OBLIGATIONIS MEDICORVM ERGA *Infirmos, quos visitant.*

E Adem de causa Patribus hujus S. C. placuit in memoriam revocare Apostolicam Constitutionem felicis recordationis Innocentii Papæ III. à Sancto Pio Papa V. renovatam, & ampliata cum Constitutione, quæ incipit: *Supra Gregem Dominicum*, in qua sub gravibus penis statuitur, quod Medici ad sananda ægrotorum corpora vocati, Infirmos ante omnia moneant, vt idoneo Confessori peccata sua, juxta Ritum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, confiteantur, neque tertio die ulterius eos visitent, nisi Confessor longius tempus Infirmo ob aliquam rationabilem causam concesserit,
& eis

& eis per fidem Confessoris in scriptis factam confiterit, quod Infirmi peccata sua confessi fuerint. Pariterque benevisum fuit eisdem Patribus innovare, & confirmare, pro ut cum præsentibus innovant, & confirmant, Constitutionem Provinciam Tarraconensem, quæ est lib. 5. tit. 16. *De pœnitentia, & remissione peccatorum*, cap. 6. incipientem: *Dilectionis debitus ordo*, qua vniversis, & singulis corporum Medicis sub Excommunicationis pœna ipso facto incurrenda, districtè præcipitur, & mandatur, vt nullum Infirmum vltra tertiam vicem visitare præsumant, de quo non sciant, quod in illa ægritudine salutare pœnitentiæ receperit Sacramentum. Et vt talis Constitutio omnibus innotescat, adjicitur, quod locorum Ordinarii saltem quater in anno, videlicet in Festis Natalis Domini, Resurrectionis, Pentecostes, & Assumptionis Beatæ Virginis Mariæ, in principalioribus Ecclesiis suæ Diœcesis, vel Territorii Constitutionem hujusmodi publicare facere teneantur: quam quidem Constitutionem Provinciam intelligendam volumus, vt per se patet, in ordine ad recipiendum Sacramentum Pœnitentiæ, non autem Sanctissimam Eucharistiam, cum etiam S. Pius V. de sola confessione loquatur. Similiterque hæc nostra præfata Constitutio, sicut & præfata Tarraconensis intelligi non debet in illis adeò leuibus infirmitatibus, quas in periculosas transire frequenter non experitur.

CONST. X.

*DE PRÆLATORVM, AC DIGNITATVM ABSENTIVM
Procuratoribus ad Concilium Provinciale.*

Simplices Presbyteri, aut Beneficiati, licet Doctoris titulo in Sacra Theologia, aut in vtroque, vel altero jure decorentur, ad Concilium Provinciale, tamquam Procuratores Prælatorum, aut Dignitatum absentium, non ad-

admittantur, nisi ab Episcopis fuerint constituti, quibus facultas illos instituendi, juxta præscriptum in Constitutione X. quæ incipit: *Antiquam*, tit. de Constitut. non admittitur, imò expressè præservatur, eos admonendo, ut cum prædicta Constitutione X. & alia bonæ memoriæ Illustrissimi Domini Don Antonii Perez, circa Procuratores Episcoporum, quæ incipit: *Cum Episcopi*, anno 1636. edita, in quantum valeant, se conforment: Abbates verò, & aliæ primæ Dignitates Ecclesiarum Collegiatarum, & Monasteriorum, si fuerint Sæculares, Procuratores mittere debeant Dignitates, aut Canonicos suarum respectivè Ecclesiarum; si vero Regulares fuerint, Religiosos Professos sui Monasterii, aut Ordinis, vita, & honestate probatos: Si autem justo aliquo impedimento tales, ut prædicitur, & in dictis Constitutionibus continetur, mitti non posse contigerit, declaramus licere tam Episcopis, quàm Abbatibus, & aliis Dignitatibus Procuratorem constituere quemlibet ex Dignitatibus, & Canonicis Ecclesiarum Cathedralium hujus nostræ Provinciæ in Sacris Ordinibus constitutum, illum instruendo de iis, quæ in Diocesis, aut Ecclesiis suis reformatione, aut reparatione indigere cognoverint, volentes insuper, quod singuli Procuratores exteris polleant qualitatibus, quas antiquæ Constitutiones in eis, qui Procuratoris munus assumpserint, requirunt.

CONST. XI.

*IN SACRIS ORDINIBVS CONSTITVTI, TAM SÆCVLARES,
quam Regulares munus Patrini non subeant in Sacramento
Baptismi, & Confirmationis.*

DEcori Ecclesiastici status consulere volentes Constitutionem V. quæ incipit: *Quoniam in nostra Provincia*, tit. de Baptismo hac nostra innovantes S. A. C. præci-
pi-

pimus, vt posthac tam Sæculares, quàm Regulares Presbyteri, & alii in Sacris Ordinibus constituti, & Beneficiati in Sacramento Baptismi, & Confirmationis puerum, vel puellam non teneant, nisi omnibus perspectis, Episcopus dispensare iudicaverit.

CONST. XII.

*EXCOMMUNICATIONIS GLADIUS NON DE FACILI,
nec temerè incutiatur.*

Quo magis gravis, ac formidandus est spiritualis Excommunicationis gladius, eo cautiùs, magnaue circumspectione est exercendus; adeò vt nec levi aliqua ratione, nec absque ingenti necessitate, nec extra Iustitiæ Leges debeat evibrari, cum experientia doceat, hunc terribilem gladium, si temerè, aut levibus ex rebus incutiatur, magis contemni, quàm formidari, ac perniciem potius parere, quàm salutem. Ideò adherentes Decreto S. C. T. sess. 25. de Reformat. cap. 3. Constitutionemque S. C. P. Gerundæ anno 1717. celebrati de hac re editam confirmantes, S. A. C. statuimus, & ordinamus, quod in omnibus Curiis Ecclesiasticis in Causis Civilibus, & temporalibus prima mandata, seu litteræ expediantur lingua materna, ac cum clausula justificativa, præcipiendo debitori, vt infra terminum decem dierum à die intimæ personalis computandum, solvat quantitatem debitam, aut cum Creditore suo se componat, vel iustas causas, & rationes, si quas habet, alleget, cur postulata, & præcepta facere non debeat: sub pœna decem librarum monetæ Barcinonæ, & in subsidium Excommunicationis, cum comminatione, quod in casu contumaciæ, & non comparitionis intra præfixum terminum, isto elapso, procedetur ad executionem dictarum pœnarum, aut ad vltiora in Causa vsque ad Sententiam defini-

finitivam ; & ejus executionem ; contumacia non obstante.

Ad declarationem verò comminatæ Excommunicationis minimè procedatur, nisi tentatis omnibus diligentis practicabilibus, quas excusare non liceat, solo prætextu expensarum, constet, executionem pœnæ pecuniariæ praticari non posse ; omnesque Judices Ecclesiasticos enixè monemus, & hortamur, caveant, nè de facili reproductis primis Mandatis, & accusata contumacia, etiam casibus, in quibus executio pœnæ pecuniariæ sit impracticabilis, ad comminatæ Censuræ declarationem deveniant; sed pensatis omnibus circumstantiis, cum summa circumspectione, & maturitate se gerant, aut in illa decernenda, aut instantem ad ulteriora in Causa procedere, declaratoria denegata compellendo.

Præterea omnibus, & singulis Creditoribus, ad quorum instantiam debitores fuerint excommunicati, injungimus, vt per invocationem Brachii Sæcularis, vel aliàs juxta Curiarum Ecclesiasticarum stilum teneantur contra dictos debitores excommunicatos procedere ad effectum, vt à Censura se faciant absolvere ; & si per duos menses Creditores in prædictis fuerint negligentes, ac de diligentis per eos factis, quoties à Judicibus Ecclesiasticis petitum fuerit, certiores eos non fecerint, sancimus, vt Judices Ecclesiastici absque aliqua Juris solemnitate, ad petitionem dictorum Excommunicatorum, vel ex officio possint eos liberè à dicta Excommunicatione absolvere, salva tamen manente Creditoribus actione, tam pro debito principali, quàm pro expensis factis.

Et quia sæpe contingit personas prorsus miserabiles ad Creditorum instantiam excommunicari, quæ miseria, ac egestate præssæ nequeunt debita solvere, nec ab Excommunicationis vinculo liberari, huic incommodo occurrere etiam cupientes S. Ap. C. statuimus, & ordinamus, quod

si aliquando evenerit similes personas propter debita civilia excommunicari, earum Parochi Ordinarios quanto citius reddant certiores ad effectum, ut de remedio opportuno, & salutari ex officio provideatur.

CONST. XIII.

*DECERNITVR ALMVTIARVM COLOR, QVI
distinguat Ecclesiasticam Hyerarchiam in Ecclesiis,
& Choro.*

NE in Choro, & Ecclesiis, incerta sit habitus ratio, & Ecclesiasticæ Hyerarchiæ honor, & dignitas minuatur, dum inferiores ambitiosè sibi vendicant vestes, solis gradibus superioribus congruentes: Plures hac in re à Prædecessoribus nostris fuerunt editæ Constitutiones, quibus providè cautum fuit, ut obtinentes Dignitates, & Canonici Almutias ex serino coloris carmesini; Commensales verò, Portionarii, Doctores, vel Licentiatii in Theologia, & in utroque, vel altero Jure, violacei coloris suffultas deferant. Sed cum hisce temporibus, non pauci ex Beneficiatis, Commensalibus, Portionariis, seu Doctoribus utantur Almutiis violacei carmesini coloris suffultis, quasi volentes Canonicis in habitu apparere æquales; expediatque ab Ecclesiis tolli importunam habitus Ecclesiastici confusionem, cum perniciofa sit in hoc æmulatio; Ideò S. Ap. C. Constitutiones IV. quæ incipit: *Clericos*, & V. incipientem: *Ut virtuti*, de Majorit. & Obed. innovantes, statuimus, & ordinamus, quod singuli Prælati curent, ut in suis Ecclesiis abusus in prædictis penitus auferatur; procedendo per multas in dictis Constitutionibus expressas, aut alias pro suo arbitrio infligendas, adversus eos, qui habitu sibi non competenti, in Choro, & aliis functionibus Ecclesia-

siasticis condecorari præsumunt, facta verò Episcopis facultate, ut extra Civitates, in quibus existunt Ecclesiæ Cathedralis, pro merito Personarum, in explicanda præsertim Doctrina Christiana, vel audiendis confessionibus laborantium, addere, vel immutare quidquam possint, pro ut in Domino bene sibi visum fuerit expedire.

CONST. XIV.

INNOVATUR CONSTITVTIO PRO CATHEDRALIBVS DE applicanda Missa Conventuali pro fundatore, & benefactoribus.

CUM Constitutio Provincialis XVII. anno millesimo septingentesimo decimo septimo edita, qua Capitulis Ecclesiarum Cathedralium Missæ Conventualis applicatio pro fundatoribus, & benefactoribus quotidie injungitur, debitæ executioni, pro ut accepimus, in omnibus Ecclesiis mandata non sit: Ideo S. Ap. C. dictam Constitutionem (quo ad istud) expressè, & specificè innovantes decernimus, & virtute Sanctæ Obedientiæ præcipimus omnibus, & singulis Capitulis, & Canonicis Ecclesiarum Cathedralium, ut huic adeò gravi præcepto, & obligationi omninò satisfaciant: Hortantes enixè omnes nostræ Provinciæ Episcopos, ut pro suo zelo sedulò invigilent, moneant, curentque hujus Sacræ Sanctionis observantiam, ac contra reluctantes, & inobedientes Juris remediis irremissibiliter procedant.

SANCTISSIME PATER.

SYnodus Provincialis Tarraconensis post oscula pedum Beatitudinis Vestræ, humiliter, ac reverenter exponit, quod in Sessione habita sub die decima octava Novembris proximè præteriti agendo de reformatione, & super salutem animarum invigilando, sedulò disquisitum, fuit quodnam remedium videretur proficuum, & opportunum ad sanandum abusum in dicta Provincia communem nimis, quo præceptum Ecclesiæ de omittendo diebus Festis servili labore passim atteritur, quem abusum vti lachrymabilem ruinam animarum Confessarii Poenitentia Sacramentum ministrantes, in dies magis invalescere cum dolore cordis intrinseco deplorant. Et habito super hoc maturo tractatu, vnanimiter visum fuit præfatum abusum originem inde traxisse, quod nimirum fideles tam mechanicis operibus insudantes, quàm agrorum cultura, falsa quadam specie necessitatis à præcepto se eximi facillè putant hisce rationibus. Primum etenim Provinciam Tarraconensem montibus passim oppressam quasi quotidiana cultura egere, inquirunt, vt terra semen suum germinet: Deinde tributa, seu vectigalia imposita super frumento, vino, & oleo, & super omnia opera manuum suarum indispensabiliter esse pensanda communi consensu allegant. Denique addunt, quod Festa de præcepto in hac Provincia colenda sunt quamplurima, quia demptis, quæ ex Voto, Titulari, seu Patrono in singulis respectivè locis coluntur, nonaginta & vna de præcepto numerantur, sicque qui ex vultus sudore, & labore manuum victum emunt, miserrimè pereunt, nisi diebus Festis laboribus alioquin vetitis incumbant. Hasce causas, quæ veritatis speciem nonnunquam præferre videntur, vt necessitate compulsi diebus Festis sine peccato laborent Rusticani, crebrius quàm oportet, contextit humana cupiditas, & vivis adeò coloribus depingit, vt veros sæpe transgressores punire,

te, & evitare scandala nequeamur. Cupientes ergo tanto damno occurrere, ne cultus Festorum de medio tollatur, visum fuit Concilio Provinciali, debita cum reverentia, & humilitate Vestram Beatitudinem suppliciter exorare, quatenus indulgere dignetur, vel ut dierum Festorum numerus minuatur, vel saltem in aliquibus fideles, audita Missa, laborare valeant, manentibus cum obligatione integra præcepti omnibus diebus Dominicis per annum, diebus Natalis Domini, & sequentis Sancti Stephani, Circumcisionis, Epiphaniæ, Resurrectionis, & sequentis diei, Ascensionis Domini, Pentecostes, & sequentis, & Festo Corporis Christi, Sancti Joannis Baptistæ, Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, Sancti Jacobi Apostoli, & Omnium Sanctorum, ac etiam quinque Festivitatibus Beatissimæ Virginis Mariæ (scilicet Purificationis, Annunciationis, Assumptionis, Nativitatis, & Purissimæ Conceptionis) dummodo reliquis diebus de præcepto, audita Missa, tuta conscientia fideles in hac Provincia Tarraconensi demorantes laborare publicè valeant. Hoc gratuitum donum, vtpote vnicum, ac salubre remedium animarum, Concilium Provinciale, flexis genibus à Beatitudine Vestra humiliter exoptulat, utque Apostolicam benedictionem sibi impertiri dignetur Sanctitas Vestra, pro cujus incolumitate ad bonum totius Ecclesiæ Deum Optim. Maxim. deprecari diu, noctuque non superseabit. Dat. Tarraconæ die duodecima Decembris anni millesimi septingentesimi vigesimi septimi.

SANCTISSIME PATER.

Vestræ Beatitudinis
humilis, & obsequentissimus Filius
Synodus Provincialis Tarraconen.

Emmanuel Archiepisc. Tarraconen. Præses.

Locus Sigil ✝ li.

De mandato dictæ Sacræ Synodi
Provincialis.

Ignatius Casanova Not. & Secret.

VE-

VENERABILIBVS FRATRIBVS NOSTRIS
Metropolitano Tarracon. & Coëpiscopis in Concilio
Provinciali congregatis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Venerabiles Fratres nostri, salutem, & Apostolicam benedictionem. Superabundavimus gaudio, cum Synodales Litteras à Fraternitatibus Vestris accepimus; & Pastoralem charitatem perspeximus, qua custodire vigilias super Gregem vestrum, Deique honorem tueri, & augere satagitis. Nihil enim gratius nobis, & jucundius esse poterat, quàm ut Insignes Ecclesiarum istarum Patres de Divino Cultu, & Animarum salute sollicitos, proposita opportuna servandæ disciplinæ, & levandæ necessitatis ratione ad hanc Ecclesiarum Magistram recurrentes exciperemus. Quod igitur Festos dies ad ingentem istic numerum excrevisse, & obtenta alendæ vitæ necessitate, vetitis laboribus aditum jam latè aperuisse significastis; nec salubrius remedium esse censuistis, quàm ut in aliquibus Festis diebus Christifideles, audita Missa, laborare valeant, integra remanente præcepti obligatione in ceteris Festis, quæ in Synodali Epistola numerastis, sapientissimum consilium confirmamus, & collaudamus; atque ut Fraternitates Vestræ eo pacto conscientiarum securitati, & Ecclesiasticæ observantiæ prospiciant, cupimus, & commendamus. Dum autem Tarraconensi Provinciæ gratulamur Synodalem celebritatem veteris disciplinæ decora æmulantem, Fraternitatibus Vestris Apostolicam benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die vigesima secunda Maii millesimo septingentesimo vigesimo octavo, Pontificatus nostri anno quarto.

Carolus Archiepiscopus Emissenus.

Locus Sigil ✠ li.

NOMINA EORVM, QVI HVIC SACRO CONCILIO
Provinciali interfuerunt.

- I**llustrissimus, & Reverendissimus Dominus Don Emmanuel de Samaniego, & Jaca, Sanctæ Metropolitanæ Tarraconen. Ecclesiæ Archiepiscopus, Hispaniarum Primas.
- Reverendissimus Dominus Don Bartholomeus Camacho Madueño, Ecclesiæ Dertusen. Episcopus
- Reverendissimus Dominus Don Raymundus de Marymon, Sanctæ Ecclesiæ Vicen. Episcopus.
- Reverendissimus Dominus Don Bernardus Ximenez de Cascante, Sanctæ Barchinonen. Ecclesiæ Episcopus.
- Reverendissimus Dominus Don Petrus de Copons, & de Copons, Sanctæ Ecclesiæ Gerunden. Episcopus.
- Admodum Reverendus Don Fr. Franciscus de Pastor, & Descatllâr, Abbas Monasterii Sancti Petri Bisulduni.
- Admodum Reverendus Don Jacobus Portell, Abbas Ecclesiæ Collegiatæ de Cardona.
- Admodum Reverendus Don Fr. Balthasar Sayol, Abbas Monasterii Beatæ Mariæ Populeti.
- Admodum Reverendus Don Fr. Josephus Escardò, Abbas Monasterii Sancti Felicis Guixolen.
- Admodum Reverendus Don Fr. Franciscus Huguèt, Abbas Monasterii Sanctarum Crucum.
- Admodum Reverendus Don Fr. Hieronymus Cerrano, Abbas Monasterii B. Mariæ de Bellpuig de las Avellanas.
- Admodum Reverendus Don Antonius de Bru, & Canta, Prior Ecclesiæ Collegiatæ Sanctæ Annæ Barchinonæ.
- Admodum Reverendus Dr. Josephus Busquets, Prior Ecclesiæ Collegiatæ Tarratiæ.
- Admodum Reverendus Dr. Benedictus Vinyals de la Torre, Archipresbyter Ageren.
- Admodum Reverendus Don Joannes Baptista de Vilana, & de Millàs, Archipresbyter S. Joannis las Abadessas.

Admodum Reverendus Dr. Felix Cervòs , & Soldevila ,
Prior Ecclesiæ Collegiatæ de Calaf.

Admodum Reverendus Dr. Hyacinthus Romanya , & Ca-
stells , Præpositus Ecclesiæ Collegiatæ Minorissæ.

Admodum Reverendus Don Joannes de Prat , & Santjulià ,
Archipresbyter Ecclesiæ Collegiatæ del Estany.

Reverendus Dr. Franciscus Peyrì , Archidiaconus Villæsic-
cæ Sanctæ Metropolitanæ Tarraconen. Ecclesiæ , Procu-
rator Reverendissimi Domini Don Fr. Francisci Olasso
Hypenza , Sanctæ Ecclesiæ Illerden. Episcopi.

Reverendus Dr. Antonius Cortès , Canonicus Sanctæ Ec-
clesiæ Dertusen. Procurator Reverendissimi Domini
Don Simeonis de Guinda , & Apestegui , Sanctæ Ecclesiæ
Vrgellen. Episcopi.

Reverendus Dr. Augustinus de Figuerola Hospitalarius , &
Canonicus Sanctæ Metropolitanæ Tarraconen. Ecclesiæ,
Procurator Reverendissimi Domini Don Thomæ Broto,
& Perez , Sanctæ Ecclesiæ Coelsonen. Episcopi.

Reverendus Dr. Don Josephus Gisvert , & Velasquez , Ar-
chidiaconus Major , & Canonicus , ac Syndicus Reverendi
Capituli Sanctæ Metropolitanæ Tarraconen. Ecclesiæ.

Reverendus Dr. Josephus Arquer Canonicus , & Syndicus
Reverendi Capituli Sanctæ Ecclesiæ Gerunden.

Reverendus Dr. Jacobus Marti Canonicus , & Syndicus Re-
verendi Capituli Sanctæ Ecclesiæ Illerden.

Reverendus Dr. Don Josephus Ignatius de Amigant & de
Olzina Canonicus , & Syndicus Reverendi Capituli San-
ctæ Ecclesiæ Barchinonen.

Reverendus Dr. Petrus Busquets Canonicus , & Syndicus
Reverendi Capituli Sanctæ Ecclesiæ Vrgellen.

Reverendus Dr. Joannes Paulus Senmarti Canonicus , & Syn-
dicus Reverendi Capituli Sanctæ Ecclesiæ Vicen.

Reverendus Dr. Gaspar Ametlla Canonicus , & Syndicus
Reverendi Capituli Sanctæ Ecclesiæ Dertusen.

- Reverendus Dr. Joannes Camps Canonicus, & Syndicus
Reverendi Capituli Sanctæ Ecclesiæ Cœlsonen.
- Reverendus Dr. Petrus Ignatius Perellò, Canonicus Sanctæ
Metropolitane Tarraconen. Ecclesiæ, Procurator Ad-
modum Reverendi Don Fr. Francisci de Cordelles, Ab-
batis Monasterii de Gerri.
- Reverendus Dr. Raphael Llorens, Canonicus Sanctæ Me-
tropolitane Tarraconen. Ecclesiæ, Procurator Admo-
dum Reverendi Don Fr. Joannis Baptistæ Descatllàr, &
Tord, Abbatis Sancti Stephani de Banyolas.
- Reverendus Dr. Isidorus Deulofeu, Canonicus Sanctæ Me-
tropolitane Tarraconen. Ecclesiæ, Procurator Admo-
dum Reverendi Don Emmanuelis de Mir, & Cadena,
Abbatis Sancti Petri de Galligans.
- Reverendus Dr. Fr. Emmanuel Cavaller, Prior Monasterii
de Rosas, Procurator Admodum Reverendi Don Fr.
Francisci Guanter, & Pi, Abbatis de Amer, & Rosas.
- Reverendus Dr. Fr. Sylvestèr Llorens, & Morgades, Prior
electus Monasterii Sancti Salvatoris de Breda, Procura-
tor Admodum Reverendi Doctoris Don Felicis de Ta-
verner, & de Ardena, Abbatis ejusdem Monasterii.
- Reverendus Fr. Joannes Campmany, Sacrista Monasterii
Beatæ Mariæ de Rosas, Procurator Admodum Reveren-
di Don Fr. Josephi de Gayola, Abbatis S. Petri de Roda.
- Reverendus Fr. Stephanus de Rotalde Monachus, & Con-
cionator Generalis Monasterii Beatæ Mariæ Montisfer-
rati, Procurator Admodum Reverendi Don Fr. Benedi-
cti Tizon, Abbatis dicti Monasterii.
- Reverendus Fr. Anselmus Balsells, Monachus Professus, &
Sacerdos Monasterii Sanctarum Crucum, Procurator
Admodum Reverendi Doctoris Don Fr. Bernardi Gar-
cia, Abbatis Monasterii B. V. M. de Benifarsà.
- Reverendus Fr. Benedictus Puga, Procurator Major, Mo-
nachus Professus, & Sacerdos Monasterii B. M. Montis-
ferra-

ferrati, Procurator Admodum Reverendi Don Fr. Josephi Ferrer, Abbatis Monasterii S. Benedicti de Bages.
 Reverendus Don Fr. Joannes Arcidèt, Monachus Professus,
 & Conventualis Monasterii Scalæ Dei, Ordinis Cartusien.
 Procurator Admodum Reverendi Don Fr. Francisci Vidal, Prioris dicti Monasterii.

THEOLOGI S. C. P.

Admodum Reverendus Benedictus Vinyals de la Torre
 S. T. D. Archipresbyter Ageren.
 Reverendus Hyacinthus Casanovas S. T. D. Canonicus Pœnitentiarius Sanctæ Metropolitanæ Tarracon. Ecclesiæ.
 Reverendus P. Franciscus Cochèt, Rector Domus Probationis Societatis Jesu Tarraconæ.
 Reverendus P. M. Fr. Dominicus Huguèt, Ordinis Fratrum Prædicatorum.

ADVOCATI S. C. P.

Reverendus Antonius Anguera V. J. D. Canonicus Sanctæ Metropolitanæ Tarraconen. Ecclesiæ, Vicarius Generalis, & Officialis Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Tarraconen. Archiepiscopi.
 Reverendus Don Josephus Ignatius de Amigànt, & de Olzina V. J. D. Canonicus, & Syndicus Reverendi Capituli Sanctæ Ecclesiæ Barchinonen. Vicarius Generalis, & Officialis Reverendissimi Domini Barchin. Episcopi.
 Magnificus Raymundus de Ferràn, & Biosca V. J. D. Locumthenens Correctoris, & Alcaydus Major Tarraconæ, ac Locumthenens Gubernatoris; necnon Assessor Generalis Campi Tarraconæ.
 Magnificus Bonaventura Llorens, & de Barberà V. J. D. Advocatus Fiscalis Curie Ecclesiasticæ Tarraconen. ac Judex Generalis Appellationum Civitatis, Campi, & Vicariæ Tarraconæ.

FINIS.

